ΜΕΛΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΘΗΡΙΑ

Τὲ βιβλίο τῆς κ. Γεράρδου Ντ' Οὐβὶλ για τὰ παιδιά. Τὶ γράφει γιὰ τὰ παιδιὰ ὁ Οὐγκώ. Ἡ γνώμη τοῦ Λαφονταίν. Τὰ...γουρουνάκια τοῦ Σαίξπηρ. Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν γονέων. Ἄγγελοι καὶ διάβολοι !...

Μεταξὺ τῶν τόσων ἄλλων, παλαιῶν καὶ ὡραίων ποὺ κρημνίζονται εἰς τὴν μεταπολεμικὴν ταύτην ἐποχήν, ἀπὸ τοὺς μεταπολεμικοὺς ἀνθρώπους εἶνε καὶ ἡ «ἀγγελικότης» τῶν Μικρῶν Παιδιῶν.

Ἐπιστημονικαὶ μελέται ἐπ' αὐτῶν, ἀπέδειξαν ὅτι ὄχι μόνον «ἄγγελοι» δὲν εἶνε τὰ μικρὰ παιδιά, ἀλλ' ὅτι ἀπεναντίας εἶνε ἡ εἰς τὸ μικρὸν καὶ τρυφερὸν ἐκεῖνο σῶμα, συμπύκνωσις ὅλων τῶν κακιῶν καὶ σκληροτήτων τοῦ πρωτογενοῦς κτήνους.

Τώρα ἐοχάτως εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐξεδόθη ἕνα βιβλίον, μακρῶν ἐπιστημονικῶν μελετῶν τῆς Κας Γεράρδου Ντ'- Οὐβίλ, ἐπιγραφόμενον «Voici l' Enfant», τὸ ὁποῖον ψάχνει, βυθομετρεῖ, ξιτινάζει τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ, τοῦ ἀγγέλου καὶ τοῦ ρόδου τούτου, τῶν ποιητῶν, καὶ τὴν εὑρίσκει ψυχὴν ἀγρίου θηρίου.

Φέρνει δὲ καὶ διάφορα παραδείγματα καὶ καταλήγει εἰς γνώμας, περὶ τῶν μικρῶν παιδίων, διαφόρων σοφῶν, ἀνακαλύπτεται δὲ καὶ μιὰ γνώμη, αὐτοῦ τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, τοῦ λάτρου τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, ὅστις εἰς ἕνα ἔργον του, ἔρχεται λέγων :

— «Πρέπει νὰ τὰ ἀγαπῶμεν, παρ' ὅλας τὰς κακίας των, γιατὶ αὐτοὶ τοῦ ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν φύσιν».

Ὁ Λαφονταὶν λέγει γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά :

— «Ἡ ἡλικία ποὺ πλησιάζει περισσότερον τοὺς... ἀνθρωποφάγους. Εἶνε ἡ ἡλικία ἡ χωρὶς κανένα ἔλεος καὶ κανένα οἰκτιρμόν».

Ἐπ' αὐτοῦ ἡ συγγραφεὺς φέρει ἕνα παράδειγμα.

Ἀνήγγειλαν εἰς ἕνα μικρὸ παιδί, ὅτι ὁ θεῖος του, ὁ ὁποῖος τόσον τὸ ἀγαποῦσε, ἀπέθανε.

Καὶ ἐκεῖνο ἀπαθὲς ἠρώτησε :

— Μπᾶ ; Καὶ πότε θὰ... φᾶμε !

***

Τὰ κᾶπως προχωρημένα εἰς τὴν ἡλικίαν γίνονται σκληρά, ἀπόσομα, ἀθάδη, ἐγωϊσταὶ τερατώδεις,

Ἡ ἰδία συγγραφεὺς διηγεῖται :

Συνεβούλευαν ἕνα ἑξαετὲς παιδακι νὰ χαιρετᾷ τοὺς ξένους ὅπου ἔρχονται, ἢ ὁσάκις μεταβαίνουν πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς ἄλλο σπίτι.

— Νὰ λέω καλημέρα καὶ καλησπέρα, πάντοτε ! Καὶ τὶ μοῦ χρησιμεύει ; Μήπως μοῦ δῶσαν τίποτε ποτό !

***

Ἕνα ἄλλο ἠρώτησε τὴν θείαν του :

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἶνε τόσο καλὰ εἰς τὸν Παράδεισο ;

— Ἀναμφιβόλως !

— Τότε γιατὶ δὲν πεθαίνεις γιὰ νὰ πᾷς ἐκεῖ, μόνον κάθεσαι, γρηὰ γυναῖκα, ἐδῶ μέσα !...

***

Ἕνα ἄλλο ρωτοῦσε τὴν ἰδίαν συγγραφέα :

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὑπάρχουνε νεράϊδες ; Γιατὶ μοῦ εἶπαν ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ διαβάζουμε εἰς τὰ βιβλία καὶ τὰ παραμύθια, εἶνε ψεύματα.

— Πῶς, τοῦ ἀπήντησεν, ἡ Κα Γεράρδου Ντ'-Οὐβίλ, ὑπάρχουνε νεράϊδες.

Καὶ ὁ μικρὸς διάβολος τῆς ἀπήντησε,

— Εἶναι ὡραῖες ὅπως τὶς γράφουν ;

— Βέβαια.

Ἔ τότε σύ, δὲν θὰ ἤσουνα ποτὲ νεράϊδα !

***

Ὁ Σαίξπηρ ἔλεγε γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά.

— Ὅταν τὰ βλέπω δὲν ξέρω πῶς νὰ τὰ χαρακτηρίσω. Ἄλλοτε μοῦ φαίνονται σὰν Χερουβεὶμ καὶ ἄλλοτε σὰν... γουρουνάκια τοῦ γάλακτος.

***

Τὸ κατασταλάγμα τῆς μελέτης τῆς κυρίας Ντ'Οὐβὶλ εἶνε ὅτι τὸ μικρὸ παιδὶ μᾶς δίδει τὴν εἰκόνα τῆς «πρωτογενοῦς ἀνθρωπότητος».

Ἔχει ὅλα τὰ ἔνστικτα τὰ κακοῦργα καὶ τὸ σκληρὸν τῶν πρωτανθρώπων. Τὸ νεογέννητον μᾶς παρουσιάζει τὴν καταγωγήν μας, διὰ τῆς ἐξελίξεως, ἀπὸ τὰ θηρία τῶν ἐρήμων καὶ τῶν δασῶν. Καὶ ὅτι τώρα, μεταπολεμικῶς, τὸ παιδὶ ἀναπτύσσεται ὀλιστικῶς, Νιτσαϊκῶς, μὲ ἀπανθρώπους θεωρίας καὶ ἄγριον ἐγωϊσμὸν καὶ ὅτι ἡ μέλλουσα κοινωνία, θὰ εἶνε μία κοινωνία ἀνθρώπων πρωτογενοῦς σκληρότητος πρὸς τὸν πλησίον των, κοινωνία ὀλιστῶν, ἀνθρωποφάγων, ἐγωϊστῶν καὶ ἀναλγήτων...

Καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη, τὸ ἔλεος, ὁ οἶκτος, ἡ συμπάθεια, θὰ εἶνε πράγματα, εἰς τὸ μέλλον, νεκρὰ καὶ καθυστερημένα !...

***

Ἔρχεται κατόπιν εἰς τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι, ἀντὶ νὰ διορθώνουν τὰ ἐλαττώματα τῶν παιδιῶν των, τὰ ἐπιτείνουν, τυφλωνόμενοι ἀπὸ τὴν στοργήν.

— Οἱ γονεῖς, λέγει, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶνε εἰς κατάστασιν αὐστηρότητος πρὸς τὰ τέκνα των, ἡ ἀδυναμία τους πρὸς αὐτά, τοὺς κάνει νὰ εἶνε εἰς κατάστασιν διαρκοῦς συγχωρήσεως τῶν λαθῶν τους.

Καὶ φέρει εἰς ἐνίσχυσιν τὴν γνώμην τοῦ Σατωμπριάν :

— «Τὰ παιδιά σας δὲν ὀφείλουν τίποτε εἰς τοὺς γονεῖς. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ὀφείλουν στὰ παιδιά τους».

Τὸ μέγα καθῆκον τῶν γονέων δὲν εἶνε νὰ παθαίνουν ἔκστασιν ἐμπρὸς εἰς τὰ παιδιά τους καὶ νὰ λυώνουν εἰς τὰς θελήσεις των, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἀποκόπτουν τὰ ἐλαττώματα καὶ νὰ τοὺς δίδουν μίαν μόρφωσιν γιὰ μιὰ «κοινωνικὴν» ζωήν.

Ἡ παιδολατρεία ἡ σημερινή, ἐκτὸς τῶν φυσικῶν ἐλαττωμάτων, δίδει καὶ κακὴν ἢ πλημμελῆ ἀνατροφήν, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἐπιροὴν καὶ εἰς τὴν ζωήν του καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων.

— Ὅποιος ἀγαπάει πολὺ τὰ παιδιά του, ἐπιλέγει, τὰ ἀγαπάει κακά».

Ρητὸν ποὺ θυμίζει τὴν ἑλληνικὴν παροιμίαν :

Ἀγάπα τὸν ὑγιό σου
μὲ τὸ μυαλό σου,
φύλαγε τὴν καρδιά σου
ἀπ' τὴν ἀγάπη τῆς καρδιᾶς σου.

Καὶ καταλήγει :

Ὅτι ἡ ἐρχομένη κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, θὰ εἶνε Κόλασις σωστή.

Κόλασις ποὺ μᾶς τὴν εὐαγγελίζονται οἱ μικροί... ἄ γ γ ε λ ο ι τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ !

Ὁ Βιβλιοφάγος

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Τοὺς τύπους ποὺ εἶχε παλαιὰ ἡ Ἀθήνα ὅταν ἦταν μικρὴ δὲν τοὺς ἔχει σήμερα ποὺ μεγάλωσε καὶ πυκνοκατοικεῖται. Ὁ περιφημότερος ὅμως τῶν παλαιῶν της τύπος κι' ὁ πειὸ γνωστὸς κι' ὁ πειὸ περίεργος ἦταν ὁ Θεοδωρογιαννίτης, ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν «Δ ά σ κ α λ ο ς». Ὁ τύπος αὐτὸς ἐξετέθη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ στὴν ἔκθεσι τοῦ Σικάγου. Κάποιος Ἀμερικανὸς ἐπιχειρηματίας τὸν μετέφερε στὴν Ἀμερική, ἐνοικιάσας πρὸς τοῦτο καὶ ἰδιαίτερο οἴκημα. Τὸν ἐπεδείκνυε δὲ μετὰ τὴν ἔκθεσιν στοὺς συμπολίτας του ὡς τέλειον ἀπόγονον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Πράγματι ὁ Θεοδωρογιαννίτης εἶχε κεφαλὴν Διός, μὲ μακρυὰ μαλλιὰ καὶ γένεια κι' ἐφοροῦσε πέδιλα καὶ ἀρχαϊκὸν χιτῶνα !

Ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιχειρηματίας κέρδισε, χάρις στὸν τύπο αὐτό, ἀρκετὰ δολλάρια τότε. Εἶχε παραγγείλει, μάλιστα, καὶ τὸ πορτραῖτο τοῦ «Δασκάλου» στὸν Ἀθηναῖο ζωγράφο Δούκαν. Τὸ πορτραῖτο αὐτὸ κρεμάστηκε στὴν ἔκθεσι τοῦ Σικάγου !...

Στὴν ἔκθεσι τοῦ Σικάγου ἐπόζαρε καὶ ἄλλος Ἕλλην, ὁ Τζαβέλλας, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ σῶμα του στιγματισμένο ὁλόκληρο, ἀπὸ λαιμοῦ μέχρις... ὀνύχων !...

***

Ἄλλος περίφημος Ἀθηναϊκὸς τύπος ἦταν ὁ Χονδροπαναγιώτης ! Ἐσύχναζε στὴν συνοικία τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἄστεγος καὶ πεινασμένος, ἤτο ὅμως, παρ' ὅλα αὐτά, παχύτατος. Τέτοιο πάχος δὲν ξανάχε δεῖ ἡ πρωτεύουσα. Σὲ ἡλικία δέκα ἐτῶν ἐζύγιζε πλέον τῶν ἑξῆντα ὀκάδων !... Ἦταν δὲ τόσο τὸ πάχος του, ὥστε μόλις μποροῦσε νὰ κουνάῃ τὰ χέρια του ! Περπατοῦσε μὲ μεγάλη δυσκολία καὶ ἦταν μουσκίδι στὸν ἱδρῶτα ἀκόμα καὶ τὸν χειμῶνα !

Στὸ τέλος τὸν λυπήθηκαν καὶ τὸν ἔκλεισαν σ' ἕνα νοσοκομεῖο τῆς πρωτευούσης, ὅπου τοῦ ἔκαμναν δίαιτα ν' ἀδυνατίσῃ. Τὶ ἀπέγινε ἔκτοτε οὐδεὶς γνωρίζει...